Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні методично обґрунтованих підходів щодо сприяння професійному становленню фахівців різних професій типу «людина – людина».

Говоруха А.
КЗ «ХГПА»

ПЕДАГОГІЧНА КРЕАТИВНІСТЬ ЯК ОЗНАКА ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Дошкільна освіта – первинна складова в системі безперервної освіти в Україні. За умов оновлення суспільства, відродження національної культури орієнтація на креативний розвиток особистості є головною засадою сучасного виховання та освіти, яка орієнтує вчителя й вихователя на підвищення ролі завдань розвитку творчого потенціалу дитини як засобу формування її духовного світу, національної свідомості, морально-етичних ідеалів.

Учителеві та вихователеві для якісного виконання своїх професійних функцій, виправдання довір'я суспільства щодо виховання молодого покоління необхідно мати добру фахову підготовку, яка залежить і від їхніх особистих якостей. Творча особистість – це індивід, який має високий рівень знань, потяг до нового, оригінального. Для неї креативна діяльність є життєвою потребою, її здібності пов'язані зі створенням нового, оригінального продукту. Дослідженню педагогічної творчості й особливостям підготовки до неї майбутніх вихователів надають належної уваги такі дослідники, як А. Кан-Каліка, Н. В. Кічук, М. П. Лещенко, С. О. Сисоєва, Л. О. Хомич та ін.

Креативність вихователя сприяє розвитові творчого мислення в дітей. Ми схарактеризували активність дошкільника в усіх видах діяльності (ігровій, предметно-практичній, навчальній, комунікативній) та формах активності (фізичній, соціальній, моральній, емоційній, пізнавальній, мовленнєвій, художній) і кваліфікували її як більш або менш творчу. Твор-

чість – це активність дитини, спрямована на створення нового продукту в нерегламентованій ситуації.

Виділено такі параметри, які характеризують педагогічну креативність:

а) здатність до здійснення творчого підходу в педагогічній діяльності: швидкість мислення (кількість ідей, яка виникає за одиницю часу); здатність швидко й без внутрішніх зусиль переключатися з однієї ідеї на іншу; здатність генерувати ідеї, які відрізняються від загальноприйнятих, є парадоксальними, несподіваними рішеннями (для вчителя – пошук нових форм, методів, засобів навчальної та виховної діяльності); відчуття витонченості ідеї; здатність приймати рішення в ситуаціях невизначеності, не лякатися власних висновків і доводити їх до кінця, ризикуючи особистим успіхом та репутацією;

б) *здатність постійно розвивати творчий педагогічний досвід, підвищувати компетентність,* здобувати нові знання, розвивати вміння й навички педагогічної діяльності; здатність швидко набувати у творчих пошуках нових знань, розширювати свій професійний кругозір; уміння цілеспрямовано вивчати питання або проблеми, пов'язані з педагогічною діяльністю; одержувати почуття задоволення від збагачення досвіду педагогічної діяльності і водночас − бути незадоволеним рівнем творчих досягнень (це умова подальшого зростання професійної компетентності);

в) здатність формувати й реалізувати творчу стратегію педагогічної діяльності: стійка потреба в систематичному збагаченні досвіду педагогічної діяльності; здатність до самостійного формування глибоких і систематичних знань у процесі розв'язання ключових навчальних та виховних проблем; уміння розробляти гнучку стратегію творчої педагогічної діяльності на основі визначення мети й побудови відповідної програми.

Отже, педагогічна креативність вихователя розвивається впродовж усієї педагогічної діяльності та є вирішальним чинником його просування до вершин педагогічної майстерності. Тільки творчий вихователь здатен запалити в дітях жагу пізнання, тому кожному педагогові варто розвивати креативність, що є головним показником його професійної компетентності.